

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Айтос, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, III СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ**

при участието на секретаря **Силвия Г. Лакова**
като разгледа докладваното от **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ** Административно наказателно дело № 20232110200070 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Г. И. М., ЕГН *****, чрез адв. С.К., съд.адрес: гр. К., ***, против Електронен фиш /ЕФ/ Серия Г № 0042980, издаден от ОДМВР-Б., за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, с който за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. чл.638, ал.1, т.1 вр. чл.461, т.1 КЗ, е наложено наказание "глоба" в размер на 250 лв. Счита, че атакуваният ЕФ е незаконосъобразен и неправилен. Намира, че в случая бил нарушен материалния закон и били допуснати нарушения на административно-производствените правила, твърдейки, че към датата на вмененото нарушение имал сключена застраховка "Гражданска отговорност", както и че не е извършил вмененото му нарушение. Моли за отмяната на ЕФ, претендирайки разноски.

АНО - ОДМВР-Б., редовно уведомен, не изпраща представител в съдебно заседание. Не изразява становище по основателността на жалбата.

От доказателствата съдът намира за установена следната фактическа обстановка: Административно наказателното производство е започнало с издаване от ОДМВР-Б. на ЕФ за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система Серия Г № 0042980, с който за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. чл.638, ал.1, т.1 вр. чл.461, т.1 КЗ, е наложено наказание "глоба" в размер на 250 лв. От посочените като нарушени в ЕФ разпоредби съдът прави извод, че санкцията е наложена за нарушение, изразяващо се в неизпълнение на собственика да сключи задължителна застраховка "Гражданска

отговорност" на автомобилистите, като самото нарушение е установено с автоматизирано техническо средство или система. Словесно нарушението е описано в ЕФ по следния начин: „На 06.11.2021 г. в 20:04 часа, в път III-208, км 92+577, до бензиностанция „***“, вход/изход на гр. А., при ограничение на скоростта за движение в извън населено място до 50 км/ч въведено с пътен знак В26 и приспаднал толеранс от 3 км/ч в полза на водача. Нарушението е установено и заснето със стационарно АТС SITRAFFIC LYNX ERS 400, насочено в посока измерване северозапад. С АТСС е установено управление на МПС ***, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, с рег. № *** е установено нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство/система № 1047F8A4010800E9“.

При тази фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е допустима - подадена е от легитимирано лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и съдържа нужните реквизити. Същата е основателна по следните съображения. Приложимите норми в случая са чл. 638, ал. 4 вр. ал. 1 КЗ, предвиждащи, че на физическо лице, собственик на МПС, който не изпълни задължението си за сключване на застраховка ГО, се налага глоба 250 лв., като ако управлението на такова МПС е установено с техническо средство, наказанието по ал. 1 се налага на собственика, независимо от това кое лице е управлявало автомобила. Редът за установяване на нарушенията чрез техническо средство и за наказването им е предвиден в чл. 647, ал. 3 КЗ, който препраща към уредбата на ЗДвП (с изключване приложението на чл. 189, ал. 5 ЗДП). Съгласно чл. 647, ал. 3 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в ЗДвП. Сама по себе си тази разпоредба на закона позволява различно тълкуване – дали само управлението на превозното средство следва да бъде установено от техническото средство или е необходимо автоматизирано установяване и на липсата на действаща за този автомобил застраховка ГО. Според настоящия състав посочения втори вариант на тълкуване на приложимата норма е правилен /в т.см. Р. № 1632/8.10.2019г. по КАНД № 1613/2019г. на Административен съд-Б./. Нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (към която препраща чл. 647, ал. 3 КЗ) предвижда като условие за издаването на електронен фиш, с автоматизираното техническо средство да е заснето и установено "нарушението", а не само управлението на автомобила. Това означава, че техническото средство следва да установи автоматизирано, без намесата на служител, всички елементи от състава на нарушението и то по начин, възможен за по-нататъшната му автоматизирана обработка, която в крайна сметка да има за резултат генерирането на електронния фиш "в отсъствието на контролен орган и на нарушител". Не е възможно да се изпълни законовото изискване за установяване и наказване на нарушението в отсъствието на контролен орган, ако с автоматизираното техническо средство не се установят всички елементи от състава на съответното административно нарушение. Изискването за автоматизиран характер на дейността от установяването на нарушението до наказването му чрез електронен фиш произтича и от законовите дефиниции, дадени за ЕФ с § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН и § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП.

Затова следва да се приеме, че в случаите на чл. 638, ал. 4 КЗ е необходимо системата за установяване на нарушенията автоматично (без намесата на контролен орган) да събира данни за наличието на действаща застраховка ГО за съответния автомобил. В процесния ЕФ не е посочената нормата на чл. 647, ал. 3 КЗ.

Освен това според състава процесният ЕФ не отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП, т.к. в съдържанието му липсва описание на нарушението, макар да са посочени времето, мястото и нарушените разпоредби. Словесното описание на нарушението е сведено до „установено нарушение на КЗ“, без словесно посочване на конкретна норма. Неяснота има в ЕФ и доколкото с началната част на неговото съдържание се създава впечатление за нарушение, изразяващо се в превишаване на скоростта по ЗДвП, а не за нарушение по КЗ. Следователно изобщо не става ясно какво е нарушението, за което е наказано лицето и не може то да се извлича по тълкувателен път само въз основа на посочените като нарушени разпоредби в ЕФ. Волеизявлението на АНО следва да бъде ясно обективизирано в ЕФ както чрез посочване на нарушените разпоредби, така и чрез словесно описание на нарушението, както изисква чл.189, ал.4 ЗДвП, каквото в случая не е сторено. Несъмнено ЕФ следва да съдържа обстоятелствата, включени в състава на нарушението, в противен случай се нарушава правото на защита на подведения под отговорност субект да разбере какво му се вменява, каквато неяснота в случая е налице и се онагледява и от начина, по който е описано вмененото нарушение. Неяснотата и противоречието в съдържанието на ЕФ относно описанието на деянието, вменено на санкционирания, е от такова естество, че като последица влече нарушение на правото му на защита, съставляващо самостоятелно основание за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен.

За пълнота следва да се посочи, че за процесния л.а. е имало сключена задължителна застраховка „ГО“ към 06.11.2021 г. Видно от представителните по делото доказателства /л.5-6 и л.42-55/ договорът за „ГО“ се отнася именно до процесното МПС, което е индивидуализирано в ЕФ, съставляващо отделно основание за отмяна на процесния ЕФ като незаконосъобразен /в т.см. Р.№ 289/02.03.2022 г. по КАНД № 2834/2021 г. на Административен съд – Б./.

Жалбоподателят има право на разноски на осн. чл.63д ЗАНН в размер от 400 лв. /заплатено адв. възнаграждение/, което следва да се възложи в тежест на АНО.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл.63 ЗАНН Айтоският районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия Г № 0042980, издаден от ОДМВР-Б., за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, с който на жалбоподателя Г. И. М., ЕГН *****, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. чл.638, ал.1, т.1 вр. чл.461, т.1 КЗ, е наложено наказание “глоба” в размер на 250 лв.

ОСЪЖДА ОДМВР-Б. да заплати на Г. И. М., ЕГН *****, сумата от 400 лв. – разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____